

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 117.885 van 2 april 2003
in de zaak A. 134.710/VII-29.382**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat H. DE PONTHERE,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Lombaardstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 28 maart 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 25 maart 2003 houdende bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gelet op de beschikking van 1 april 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 maart 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat H. DE PONTIERE, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij verklaarde zich op 12 december 2001 vluchteling.

1.2. Op 27 december 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Na dringend beroep bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd de asielaanvraag van de verzoekende partij wel ontvankelijk verklaard bij beslissing van 29 april 2002;

1.3. Op 13 juni 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat het asielverzoek ongegrond was;

1.4. De verzoekende partij tekende tegen deze laatste beslissing beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, die bij beslissing van 17 oktober 2002 de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde. Tegen deze beslissing van de Vaste Beroepscommissie werd een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State ingeleid. Dit beroep is nog hangende (G/A.130.005 E-9658).

1.5. Op 22 augustus 2002 ontving de verzoekende partij een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Ook daartegen werd een annulatieberoep ingeleid bij de Raad van State, samen met een vordering tot schorsing (G/A. 130.808/XIV-13.108).

1.6. Op 25 maart 2003 werd aan de verzoekende partij het thans bestreden bevel betekend. Tegelijk werd zij van haar vrijheid beroofd met het oog op terugleiding.

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij de volgende uiteenzetting geeft die kan worden betrokken op de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

“Wanneer de bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gebracht, zou zulks betekenen dat de verzoekende partij naar Kongo zou worden uitgewezen;

Recente persberichten tonen aan dat er op dit ogenblik in Kongo, grote onduidelijkheid heerst en absoluut geen rechtszekerheid.

Er wordt geenszins aangetoond dat de verzoekende partij op een veilige wijze zou kunnen terugkeren naar Kongo.

In de huidige stand van het dossier kan niet worden besloten dat de gegevens, die door de verzoekende partij worden aangehaald ten einde haar asielprocedure te staven, onjuist zouden zijn, terwijl de verzoekende partij het recht heeft krachtens art. 13 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zelfs krachtens het art. 13 van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten op effectieve rechtshulp en een gedwongen terugkeer naar Kongo haar dit in feite onmogelijk zou maken;”;

2.3. Overwegende dat luidens artikel 3, 5/ van het eerder genoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan;

Overwegende dat de verzoekende partij zich te dezen beperkt tot niet met concrete elementen gestaafde beweringen omtrent de beweerde toestand in haar land van herkomst;

Overwegende dat de summiere en zeer algemene bewering van de verzoekende partij niet aan het voorschrift van artikel 3, 5/ van het eerder genoemd koninklijk besluit voldoet; dat de verzoekende partij bijgevolg niet aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken; dat een verwijzing naar artikel 13 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet terzake dienend is nu de asielaanvraag van de verzoekende partij werd onderzocht door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, die een rechtsprekend orgaan is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twee april tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.